

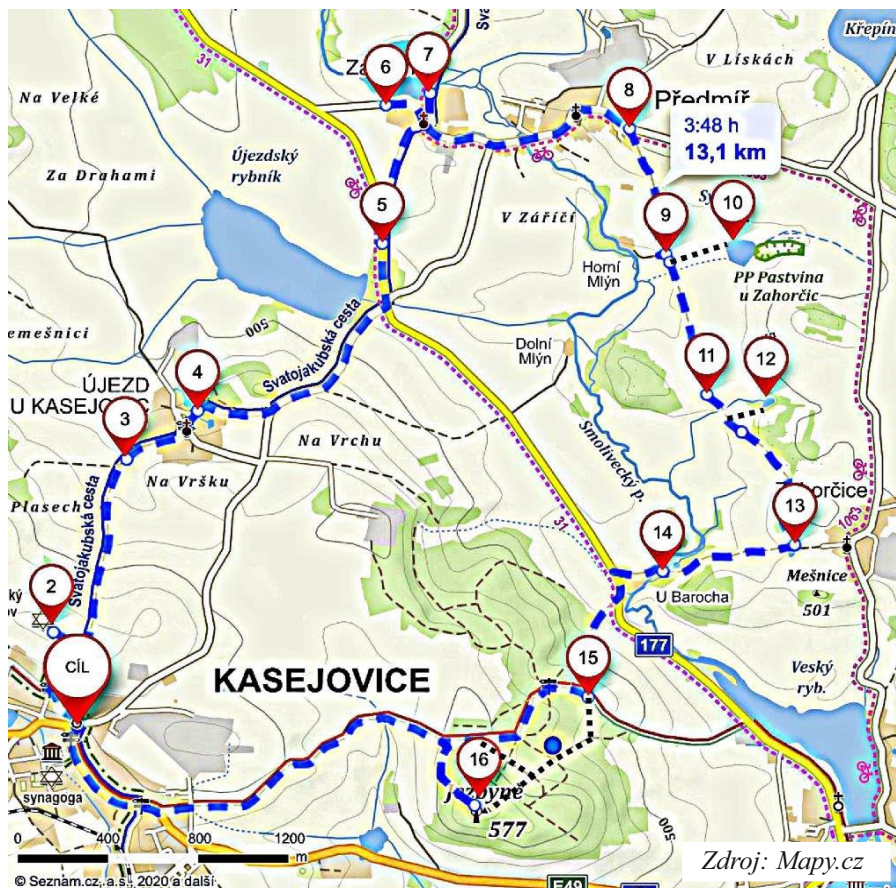
1 Z PŘEDMÍŘE OKOLO BAROCHŮ

Výchozím i cílovým bodem je náměstí v Kasejovicích - u kostela sv. Jakuba. Okruh povede ve směru hodinových ručiček po modré značce do Zámlyní, neznačenou trasou z Předmíře k Zahorčicím, dále okolo mlýna u Barochů k úpatí Jezbyně (správně Nesvině) a po červené značce zpět do Kasejovic. Bez odboček k zajímavostem má trasa cca 13 km, ale pokud absolvujeme všechny doporučené zajímavosti, musíme cca 2 km připočítat.

Vydáme se modře značenou Svatojakubskou cestou směrem Újezd. Prvním zastavením s odbočkou z modré značky je židovský hřbitov. Více o něm pojednává popis naučné stezky „Putování za kasejovickým zlatem“ (2).

Pokračujeme k Újezdu u Kasejovic. Před prvním plotem s modrou turistickou značkou je vpravo houština - zrušený Klečkův rybníček (3). Naproti němu je za plotem křížek z roku 1833. Újezdem procházíme kolem kaple sv. Václava přes upravenou naves s dětskými a společenskými atrakcemi. Míjíme návesní rybníčky Hořejšák - vpravo a Dolejšák - vlevo (4). Třetí rybníček v Újezdě - Panuškův - zřejmě neuvidíme, neboť se nachází na soukromém pozemku.

Modrá značka nás vyvede z Újezda na hlavní silnici a dále směrem ke křižovatce Lnáře, Předmíř a Mladý Smolivec. Ještě než ke křižovatce dojdeme, objeví se vlevo lesní porost, který dělí silnici od hráze Újezdského rybníka. Zde se rozhod-

neme, zda budeme pokračovat po silnici. nebo sejdem vlevo na louku, a půjdeme po hrázi, což je zajímavější, ale pozor! Na konci hráze je asi metr hluboký nepřemostěný betonový bezpečnostní přeliv. Za současného suchého počasí jím voda neodtéká; je možno jej překonat po kamenech v korytě pod ním. Za hrázi se sejdem s modrou značkou a pokračujeme do Zámlyní. O Újezdském rybníku se říká, že má nejchutnější ryby. Asi proto, že do něj přitéká voda z pramene, který vyvěrá pod

kapličkou sv. Vojtěcha v Boučku.

Z Újezdského rybníka vytéká Kře-mešnický potok, který podtéká výše zmíněnou křižovatku. V minulosti napájel další, dnes už zrušený, rybník - Malý Újezdský. O něm se říká, že byl 366-tým rybníkem Inářského panství za Svěerts-Sporcků, kteří byli pověřiví, a proto jej napouštěli jednou za 4 roky - v roce přestupném.

Ocitáme se uprostřed vsi Zámlyní u kaple s křížem a rozcestníkem. Dříve,

Zajímavý kamenný útvar v rybníčku Sychrů

než opustíme modrou značku a dáme se na Předmít, podíváme se na Zámlyňský rybník - ještě 100 m po modré značce (7). Vrátime se k rozcestníku a 150 m od něj směrem na Mladý Smolivec, za posledním stavením vpravo, uvidíme zajímavý kámen - zkamenělou krávu. Do ní byl podle pověsti zaklet zlý dráb velkostatku, když ztloukl ženu, která chtěla při robotě nakojit své dítě (6).

Za Předmítí odbočíme vpravo (8) na vozovou cestu. Cesta se po 550 m stáčí (9) doprava k Hornímu Mlýnu a v našem, tedy jižním směru, už pokračuje jen jako vyšlapaná pěšina na kraji louky. Z tohoto místa se nejprve zajdeme podívat 300 m vlevo podél stromy porostlé vodoteče na nově založený rybník Sychrů (10). V rybníce byl zbudován ornitologický ostrůvek se zajímavým seskupením kamenů. Na konci hráze je naučný panel, kde se o rybníku dozvíte víc. Nad rybníkem se nachází přírodní rezervace "Pastvina u Zahorčic", zajímavá výskytem chráněných rostlin, jako např. hořec hořepník, upolín nejvyšší, prstnatec májový a hladýš pruský. Zachovejte se jako ochránci přírody a nehledejte zmíněné rostliny. V době Vaší návštěvy nemusí zrovna žádná z nich kvést a pokud byste procházeli lokalitou, mohli byste mnohé z nich zničit.

Po návratu od rybníka Sychrů k bodu (9) pokračujeme, krajem louky k místu, kudy vedla v našem směru cesta, která ale zarostla trním, protože nebyla využívána. Musíme ji obcházet po sousedních loukách. V tomto období jsou to pampeliškové pláně, což je úchvatné. Procházíme kolem menhiru, který připomíná dobšického Mužíka (11). V místě, kde cestu podtéká další vodoteč je projektován ekologický

rybníček Zaječí, přičemž cesta, po níž jdeme bude tvořit jeho hráz. Vpravo nás zaujmou dvě terasovité řady kamení. Zřejmě šlo o cestu, která stejně, jako ta, po které jdeme, přestala být používána a zarostla. Dáme-li se po překročení vodoteče vlevo loukou vzhůru, objeví se po 160 m kameny lemovaný průchod do lesa (12). Průchodem přijdeme k rybníčku Jeleňák. Tento rybníček sice slouží k napájení lesní zvěře, ale jméno má po p. Jelínkovi, který jej spolu s dalšími dobrovolníky zbudoval.

Po návratu k zarostlé cestě pokračujeme podél ní dál loukou. Asi po 350 m uvidíme vlevo mysliveckou kazatelnu, u níž se projektuje další rybníček - Syslík - podle živočicha, který se tu v minulosti hojně vyskytoval. Po dalších 300 m přijdeme na asfaltovou cestu ze Zahorčic k Barochům a uvidíme další rybníček "U Pazderny" (13), od něhož je vidět Šumava. Dáme se asfaltkou doprava a přijdeme k bývalému mlýnu U Barochů (14). Manželé Otřísalovi, kteří v něm dnes bydlí, jej zrekonstruovali na obytné stavení s nádherným barokním štítem a z mlýnského rybníčku udělali parkové jezírko.

Vzpomínám si na posledního mlynáře - pana otce Františka Boušeho. V šedesátých letech mi vyprávěl o dvou Vlasovcích, kteří se k němu v květnových dnech roku 1945 uchýlili. Divil se, jak byli šikovní - dokázali si leccos ušít, dokonce i boty. Chtěli se dostat k Američanům. Den po jejich odchodu přijel k mlýnu ruský transportér. Vystoupil z něj důstojník se skupinou vojáků: „Máš tu Vlasovce“, obořil se na pana otce. „Nemám, včera odešli“, odpověděl pan otec. Na to důstojník poslal vojáka pro kanystr. „Teď mi to tu podpálí“, pomyslel si pan otec. Místo toho důstojník rozkázal: „Daj čaše“, a když byly na

stole, nalil do nich z kanystru vodku. „Tak na maršála Stalina“, pozdvihl číši pan otec. „Ne“, zařval důstojník, „na generalissima Stalina“!

Po čase dostal pan otec od jednoho z těch dvou Vlasovců dopis z Kanady. Druhý zůstal nezvěstný.

Vedle mlýna stojí lípa, kterou pan otec zasadil, když se vrátil z první světové války.

Od mlýna Barochů přijdeme na hlavní silnici a dáme se doleva. Po 180 m odbočíme vpravo loukou k myslivecké kazatelně a dále podél lesa vlevo přijdeme na lesní cestu. Ta nás dovede na červenou značku (15). Z tohoto místa je pěkný výhled na Veský rybník a část Lnář.

Kdo je syt romantiky cestou-necestou, dojde po červené značce bez dalších zastávek do Kasejovic. Komu romantika ještě nestačila, pokračuje dál stejným směrem (tečkovanou trasou) vyjetými kolejiemi k travnaté lesní cestě. Tou se dá doprava, neopouští les, a po 200 m se mu na pravé straně objeví malý rybníček. (Poznávací znamení: pod hrází rybníčku je malá paseka a na jejím konci seník). Rybníček je z větší části vyschlý a slouží černé zvěři jako kaliště. Od rybníčku musíme pokračovat dál stejnou cestou, která se postupně rozplývá. (Většina ostatních cest v okolí rybníčku, zakreslených v mapách, již neexistuje.) Pokračujeme tedy dál do kopce a narazíme na kolmou lesní cestu. Ta nás vpravo dovede na červenou značku. Můžeme ale dále pokračovat původní cestou-necestou přímo do kopce a přijdeme na vrchol Jezbyně, kde se nachází telekomunikační věž (16). Z podvrcholu vede severozápadním směrem cesta k červené značce.

Jan Kurz

Bývalý Barochův mlýn se stoletou lípou